

עת"א 25685/04/14 - א, ע, ט נגד ועדת השחרורים גוש מרכז, היועמ"ש לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 25685-04-14 ע(אסיר) ואח' נ'
משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת
האסיר ואח'

25 מאי 2014

לפני:
כב' השופט אברהם טל, נשיא-אב"ד
כב' השופטת זהבה בוסתן
כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטין

העותרים	1. א ע 2. ע ט
נגד המשיבים	1. ועדת השחרורים גוש מרכז 2. היועמ"ש לממשלה

נוכחים:

העותרים וב"כ עו"ד בסרגליק, עו"ד הרשקוביץ'

ב"כ המשיב 2 עו"ד אבירי

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותרים, אחים, מרצים מאסר ראשון למשך שנה בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות, כליאת שווא, חטיפה ותקיפה בצוותא נושא ת.פ. 11-03-14699 (בית משפט המחוזי בירושלים), שביצעו כלפי דודתם, שערעור עליו נדחה בע"פ 54956/12 בבית המשפט העליון (ר' נספחים ג' ו-ד' לתגובת המשיבים).

העותרים מלינים על החלטת המשיבה 1 מיום 9.4.14 שדחתה את בקשתם לשחרור על תנאי, בתכנית הטיפולית של ד"ר שני שצורפה לכתב העתירה.

ב"כ העותרים טוענים בכתב העתירה ובטעונום בפנינו, כי שגתה הוועדה כאשר החליטה שלא לשחרר את העותרים על תנאי, למרות התכנית הטיפולית של ד"ר שני ולמרות שמדובר בעונש מאסר ראשון שמרצה כל אחד מהם.

עמוד 1

לטענת ב"כ העותרים, גם נציגת רש"א סברה שהעותרים מתאימים לשחרור על תנאי, למרות חוות דעת וועדת אלמ"ב שלא המליצו על כך, אך בשל בעיית תקציב בתחומי העיר ירושלים, לא ניתן היה להכין עבורם תכניות טיפוליות. משכך, נאלצו העותרים לפנות לד"ר שני ובניגוד לעמדת הוועדה, בכל הקשור לתכניות שהגיש, סבורים ב"כ העותרים כי יש בתכניות אלה כדי לאיין את מסוכנותם של העותרים, גם אם עדיין צפויה כזו להתחשב בדו"חות הסוציאליים שהוגשו לגביהם.

לדברי ב"כ העותרים, מרשיהם לא היו עצורים במהלך חמשת השנים בהם התנהל משפטם, הם ניהלו אורח חיים נורמטיבי, ומשכך אין בסיס להערכת מסוכנותם על ידי הוועדה, רק בהתבסס על העבירות נושא מאסרם.

ב"כ העותרים אינם חולקים על העובדה שהעותרים לא השתתפו בהליכים טיפוליים במהלך מאסרם, אך מאחר ומדובר בתקופת מאסר קצרה, אין לזקוף זאת לחובתם שכן הם ביקשו להיעזר בשיחות פרטניות או בכל טיפול שמתאים להם ואכן קיימו שיחות כאלה עם עו"ס האגף.

ב"כ המשיב 2 מתנגדת לשחרור המוקדם של העותרים וטוענת בכתב התשובה, כי העותרים לא נטלו אחריות על מעשיהם מלכתחילה, אלא רק במהלך מאסרם, כפי שהדבר עולה מהכרעת הדין ומהערעורים שהגישו על הרשעותיהם.

ב"כ המשיב 2 טוענת, כי העותרים לא עברו טיפול בתחום האלימות במהלך מאסרם ועל פי חוות הדעת הסוציאליות הם לא רואים עצמם כאנשים אלימים, כך שהמסוכנות שנלמדת מהתנהגותם נושא מאסרם, עומדת בתוקפה.

ב"כ המשיב 2 מפנה לכתוב בחוות הדעת של וועדת אלמ"ב, ובמיוחד לכתוב בחלק החסוי של חוות הדעת וכן היא טוענת כי אין בתכנית הטיפולית של ד"ר שני שכוללת מפגש אחד לשבוע למשך שעה וחצי כדי להפיג את מסוכנותם של העותרים.

בעניין אחרון זה, ביקשה ב"כ העותרים להציג בפנינו התייחסות משלימה של ד"ר שני בעקבות סיפא החלטת הוועדה המתייחסת לתכנית הטיפולית הכוללנית שהוצגה בפניה בעניינם של העותרים ובעניין אסירים אחרים שבקשותיהם לשחרור על תנאי נדונו באותו יום.

לא הסכמנו לקבל התייחסות משלימה זו, כפי שלא הסכמנו לקבל התייחסויות דומות בעבר, שכן בית המשפט שדן בעתירה נגד החלטת וועדת שחרורים, מעמיד לבחינה את החלטת הוועדה במועד נתינתה ולא מה שכותב גורם טיפולי להתייחס לאותה החלטה, גם אם איננה נושאת חן בעיניו.

עיון בחוות הדעת הגלויה והחסויה של וועדת אלמ"ב, אף מבלי להתייחס לעבירות נושא מאסרם של העותרים, שהן עבירות חמורות, במיוחד כאשר בוצעו על רקע מה שנקרא "כבוד המשפחה", מצדיק את החלטת הוועדה נושא העתירה.

גם אם חל שינוי, לטעמם של ב"כ העותרים, בכל הקשור להליך טיפולי מוגבל שעברו העותרים מאז חוות דעת וועדת אלמ"ב שניתנה ביום 14.1.14 אין בכך כדי להצדיק את שחרורם המוקדם בהתחשב במסוכנות שנובעת מהם, כעולה מהתנהגותם נושא מאסרם, ואשר אותה לא יכולה התכנית הטיפולית הכוללנית של ד"ר שני להפיג.

אף אנו, כמו הוועדה, לא התעלמנו מהאמור בחלק החסוי של חוות דעת וועדת אלמ"ב המתייחס לעמדת קורבן העבירה באשר לשחרור המוקדם של העותרים ולחשש מפניהם באם ישוחררו על תנאי.

גם אם חשש זה לא יפוג לאחר שחרורם של העותרים בתום מאסרם המלא, הרי בתקופת הרישיון אחראית וועדת השחרורים וגורמי שב"ס על התנהלותם של העותרים משלא ניתן להפיג את מסוכנותם, הרי יש לתת משקל מלא לעמדת קורבן העבירה כלפי שחרורם המוקדם.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את העתירות.

ניתן והודע היום כ"ה אייר תשע"ד, 25/05/2014 במעמד ב"כ הצדדים והעותרים.

אברהם טל, נשיא
אב"ד

זהבה בוסתן, שופטת

שמואל בורנשטיין, שופט